

İlgili Kanun / Madde
4857 S.İşK/34

T.C
YARGITAY
9.HUKUK DAİRESİ

Esas No: 2006/20061
Karar No: 2006/24888
Tarihi: 26.09.2006

- YABANCI İŞÇİ
- ÇALIŞMA İZİNİNİ UZATMAMA
- FİİLİ ÇALIŞMA İLİŞKİSİNİN KURULAMAMASI
- ÜCRET İSTENEMEYECEĞİ

ÖZETİ: Taraflar arasında 28.5.2004 tarihinde imzalanan iş sözleşmesinde iş ilişkisinin 21.6.2004 tarihinde başlayacağı ve sözleşmenin 2 yıl süreli olduğu açıklanmıştır. Davacı Yabancı uyruklu olup, Türkiye'de çalışabilmesi için 4817 sayılı Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanununun 4. maddesi uyarınca çalışma izni alınması gerekmektedir. Aynı Kanunda çalışma izni alınmaksızın yabancıyı çalıştıran işveren ve vekili için idari para cezası öngörülmüştür. Davacı çalışma izni alınması yönünden kendisine düşen yükümlülükleri yerine getirmemiştir. Bunun sonucunda davalı tarafından 18.6.2004 tarihinde düzenlenen noter ihtarnamesinde davacıya iş başı yapması gereken tarihe kadar çalışma izni verilmemiş olması sebebiyle sözleşmenin 21.6.2004 tarihi itibarıyla feshedildiği bildirilmiştir. Söz konusu ihtarname davacıya 22.6.2004 tarihinde tebliğ edilmişse de, davacının 21.6.2004 tarihinde işyerine alınmadığı dosya içeriği ile sabit olmuştur. Esasen bu konu mahkemenin de kabulündedir. O halde taraflar arasında yazılı iş sözleşmesinin varlığına rağmen çalışma olgusu gerçekleşmemiş ve fiilen iş ilişkisi kurulmamıştır. Sözleşmede öngörülen cezai şart dönme cezası olmadığından iş sözleşmesi kurulmaması nedeniyle davacı tarafca istenilemez. Öte yandan iş sözleşmesi kurulmadığından davacının sözleşmenin kalan süresine ait ücret talep

etmesi de mümkün olmaz. Gerçekten bakiye süreye ait ücret hakkından söz edilebilmesi için iş sözleşmesinin süresi içinde feshedilmiş olması şarttır.

DAVA: Taraflar arasındaki, maddi tazminat ile bakiye süre ücreti ve cezai şart alacaklarının ödenmesi davasının yapılan yargılaması sonunda; ilamda yazılı nedenlerle gerçekleşen miktarın faiziyle birlikte davalıdan alınarak davacıya verilmesine ilişkin hükmün süresi içinde temyizden incelenmesi taraflar avukatınca istenilmesi ve davalı avukatınca da duruşma talep edilmesi üzerine dosya incelenerek işin duruşmaya tabi olduğu anlaşılmış ve duruşma için 26.9.2006 Salı günü tayin edilerek taraflara çağrı kağıdı gönderilmişti. Duruşma günü davalı adına Avukat M.F.İ ile karşı taraf adına Avukat A.G geldiler. Duruşmaya başlanarak hazır bulunan avukatların sözlü açıklamaları dinlendikten sonra duruşmaya son verilerek dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

1. Dosyadaki yazılara, toplanan delillerle kararın dayandığı kanuni gerektirici sebeplere göre, davacının tüm temyiz itirazları yerinde değildir.

2. Davalının temyizine gelince:

Davacı açmış olduğu bu davada, taraflar arasında 28.5.2004 tarihinde imzalanan sözleşmeye dayanarak cezai şart, sözleşmenin kalan süresine ait ücret ve maddi tazminat isteklerinde bulunmuştur.

Davalı ise, taraflar arasında bir iş ilişkisinin kurulmadığını çalışma izni alma ile ilgili yükümlülüğüne aykırı davranan davacının işe başlaması gereken 21.6.2004 tarihinde işbaşı yapmadığını belirterek davanın reddini savunmuştur.

Mahkemece, davacının sözleşmesinin 22.6.2004 tarihinde davalı tarafça feshedildiği, bu nedenle 21.6.2004 tarihinde işyerine gelmediği yönündeki beyanın gerçeği yansıtmadığı taraflar arasında iş ilişkisinin kurulduğu gerekçesiyle cezai şart ile bakiye süreye ait ücret isteklerinin kabulüne maddi tazminat talebinin reddine karar verilmiştir.

Taraflar arasında 28.5.2004 tarihinde imzalanan iş sözleşmesinde iş ilişkisinin 21.6.2004 tarihinde başlayacağı ve sözleşmenin 2 yıl süreli olduğu açıklanmıştır. Davacı Yabancı uyruklu olup, Türkiye'de çalışabilmesi için 4817 sayılı Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanununun 4. maddesi uyarınca çalışma izni alınması gerekmektedir. Aynı Kanunda çalışma izni alınmaksızın yabancıyı çalıştıran işveren ve vekili için idari para cezası öngörülmüştür.

Davalı taraf çalışma izni alınması için 7.6.2004 tarihinde ilgili Bakanlığa başvuruda bulunmuş, Bakanlığın eksik belgelerin tamamlanması istenilmiştir. Bu yazıdan sonra herhangi bir işlem yapılmamış ve Bakanlık tarafından ilgili başvuru evrakı geri gönderilmiştir. Davacı çalışma izni alınması yönünden kendisine düşen yükümlülükleri yerine getirmemiştir. Bunun sonucunda davalı tarafından 18.6.2004 tarihinde düzenlenen noter ihtarnamesinde davacıya iş başı yapması gereken tarihe kadar çalışma izni verilmemiş olması sebebiyle sözleşmenin 21.6.2004 tarihi itibarıyla feshedildiği bildirilmiştir. Söz konusu ihtarname

Yargıtay Kararları

---

davacıya 22.6.2004 tarihinde tebliğ edilmişse de, davacının 21.6.2004 tarihinde işyerine alınmadığı dosya içeriği ile sabit olmuştur. Esasen bu konu mahkemenin de kabulündedir. O halde taraflar arasında yazılı iş sözleşmesinin varlığına rağmen çalışma olgusu gerçekleşmemiş ve fiilen iş ilişkisi kurulmamıştır. Sözleşmede öngörülen cezai şart dönme cezası olmadığından iş sözleşmesi kurulmaması nedeniyle davacı tarafça istenilemez.

Öte yandan iş sözleşmesi kurulmadığından davacının sözleşmenin kalan süresine ait ücret talep etmesi de mümkün olmaz. Gerçekten bakiye süreye ait ücret hakkında söz edilebilmesi için iş sözleşmesinin süresi içinde feshedilmiş olması şarttır.

Mahkemece davanın reddine karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde isteğin kabulü hatalı olmuştur.

SONUÇ: Temyiz olunan kararın yukarıda yazılı sebepten **BOZULMASINA**, Davalı yararına takdir edilen 450 YTL.duruşma avukatlık parasının karşı tarafa yükletilmesine, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 26.9.2006 gününde oybirliği ile karar verildi.